

พระราชบัญญัติ

การเดินอากาศ พุทธศักราช ๒๔๘๐

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐)

อาทิตยทิพอาภา

พล. ต. เจ้าพระยาพิชเยนทรโยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ ๑๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๘๑

เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไข
เปลี่ยนแปลงกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศให้ดียิ่งขึ้น และ

เพื่อให้การเป็นไปตามความตกลงระหว่างประเทศ ซึ่งรัฐบาลสยาม เป็นภาคี และ ข้อ บังคับ ซึ่ง คณะ กรรมการระหว่างประเทศสำหรับการเดินอากาศได้กำหนดไว้

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการเดินอากาศ พุทธศักราช ๒๔๘๐”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้เมื่อพ้นกำหนดหกเดือนนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติว่าด้วยการเดินอากาศ พุทธศักราช ๒๔๖๕ พระราชบัญญัติเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๖๗ ไขความในพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พุทธศักราช ๒๔๖๕ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พุทธศักราช ๒๔๖๘ พระราชบัญญัติว่าด้วยการเดินอากาศแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕ พระราชบัญญัติว่าด้วยการเดินอากาศแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๖ และบรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นซึ่งมีข้อความขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัติ

“อากาศยาน” หมายความว่า รวมตลอดถึงเครื่องทั้งสิ้น
ซึ่งทรงตัวในบรรยากาศ (atmosphere) โดยปฏิกิริยา
(reactions) แห่งอากาศ เว้นแต่วัตถุซึ่งเป็นเครื่องเล่นตั้ง
ระยไ้วในกฎกระทรวง

“อากาศยานพา” หมายความว่า อากาศยานเบาที่อากาศ
ซึ่งเดินด้วยกำลังเครื่องกลโดยมีเครื่องถ้อย

“เครื่องบิน” หมายความว่า อากาศยานหนักกว่าอากาศ
ซึ่งเดินด้วยกำลังเครื่องกลและทรงตัวในการบินโดยปฏิกิริยา
แอโรไดนามิก (aerodynamic) บนผิว (surfaces) ของ
เครื่องซึ่งคงที่อยู่ในขณะบินตาม พหุคติภาพต่างๆ แห่งการ
บินนั้น

“อากาศยานต่างประเทศ” หมายความว่า อากาศยาน
ซึ่งจดทะเบียนตามกฎหมายต่างประเทศ

“อากาศยานขนส่ง” หมายความว่า อากาศยานซึ่งใช้
หรือมุ่งหมายสำหรับใช้ขนส่งคนโดยสารหรือของเป็นการ
สาธารณะ

“สนามบิน” หมายความว่า พื้นที่ดินหรือน้ำซึ่งจัดไว้สำหรับการขึ้นลงของอากาศยาน รวมตลอดถึงโรงเรือนและสิ่งประกอบต่างๆ ซึ่งเป็นส่วนของสนามบิน

“สนามบินอนุญาต” หมายความว่า สนามบินซึ่งได้จดทะเบียนแล้วตามพระราชบัญญัตินี้ และหมายความรวมตลอดถึงสนามบินซึ่งรัฐมนตรีประกาศว่าเป็นสนามบินอนุญาต

“ผู้ประจำหน้าที่” หมายความว่า ผู้บังคับการ ผู้ขับต้นหน ช่าง และผู้อื่นบรรดาที่ประจำการในอากาศยาน

“ผู้ควบคุม” หมายความว่า ผู้ประจำหน้าที่คนใดคนหนึ่งซึ่งรับผิดชอบสำหรับอากาศยาน

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้มีหน้าที่รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้ นอกจากมาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๐ ไม่ให้ใช้บังคับแก่การเดินอากาศในราชการทหาร

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ กับมีอำนาจแต่งตั้ง

ตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดค่าธรรมเนียมต่าง ๆ โดยบี้อัตราอย่างสูงไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ และผ่อนผันหรือยกเว้นค่าธรรมเนียมในบางกรณีได้

(๒) ระบุวัตถุขึ้นเป็นเครื่องเล่นอันไม่ถือว่าเป็นอากาศยานตามมาตรา ๔ และระบุวัตถุซึ่งพึงยกเว้นตามมาตรา ๑๓

(๓) กำหนดเส้นทางบิน

(๔) วางระเบียบการจดทะเบียนอากาศยานและสนามบิน ตลอดจนการออกใบสำคัญการจดทะเบียน และกำหนดเงื่อนไขการพักใช้และเพิกถอนใบสำคัญนั้น

(๕) วางระเบียบการขอและออกใบอนุญาตสำหรับผู้ประจำหน้าที่ และกำหนดเงื่อนไขการพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาตนั้น

(๖) วางระเบียบการขอและออกใบสำคัญสมควรเดินอากาศ และกำหนดเงื่อนไขการพักใช้และเพิกถอนใบสำคัญนั้น

(๗) วางระเบียบการออกใบสำคัญการตรวจเครื่อง

(๘) วางระเบียบการทำใบสำคัญความเรียบร้อย

(๘) วางระเบียบการขอและออกใบอนุญาตพิเศษ
(๑๐) กำหนดเงื่อนไขในการเดินอากาศซึ่งต้องมีต้นหน
(๑๑) กำหนดเครื่องวิทยุประจำอากาศยานขนส่ง
(๑๒) กำหนดเครื่องหมายสัญชาติและทะเบียน
(๑๓) กำหนดและวางระเบียบการใช้สัมุดปฐม แสงไฟ และสัญญาณสำหรับอากาศยาน เครื่องบินและอากาศยานอย่างอื่น

(๑๔) วางระเบียบจราจรและสนามบิน

(๑๕) วางระเบียบการอื่นๆ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๗ ห้ามมิให้บุคคลใดจัดตั้งสนามบินโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือมีสนามบินโดยไม่ได้จดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๙ สนมบินอนุญาตอาจเก็บค่าธรรมเนียมสนามบิน คือค่าจ้าง และสถานที่เก็บอากาศยานได้ไม่เกินกว่าอัตราที่กระทรวงพาณิชย์

มาตรา ๙ อากาศยานทั้งหลายต้องบินตามเส้นทางบินซึ่งกำหนดไว้ในกฎกระทรวง แต่จะบินออกนอกเส้นทางบินได้ต่อเมื่อได้รับหนังสืออนุญาตจะเพาะกรณีจากรัฐมนตรีหรือผู้รักษาการแทนแล้ว

มาตรา ๑๐ ห้ามมิให้ผู้ใดนำอากาศยานขึ้นบิน เว้นแต่มีสิ่งเหล่านี้เกี่ยวกับอากาศยานนั้น คือ

- (๑) ใบสำคัญการจดทะเบียน
 - (๒) ใบสำคัญสมควรเดินอากาศ
 - (๓) สมุดปุมเดินทาง
 - (๔) เครื่องหมายสัญชาติและทะเบียน
 - (๕) ใบอนุญาตสำหรับผู้ประจำหน้าที่แต่ละคน
- ความในมาตรานี้ไม่ใช้บังคับแก่

(๑) อากาศยานอยู่ในระหว่างทดลองและทำการบินในระยะห่างจากสนามบินไม่เกินห้ากิโลเมตร

(๒) อากาศยานต่างประเทศซึ่งมีสิทธิตามอนุสัญญา
ระหว่างประเทศหรือข้อตกลงในการเดินอากาศซึ่งรัฐบาลสยาม
เป็นภาคี หรืออากาศยานต่างประเทศซึ่งได้รับอนุญาตจาก
รัฐมนตรีหรือผู้รักษาการแทนให้เข้าในราชอาณาจักร ใน
โอกาสพิเศษ แต่ทั้งนี้ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๓๔

มาตรา ๑๑ นอกจากต้องปฏิบัติตามมาตรา ๑๐ แล้ว
ผู้ได้นำอากาศยานขึ้นบินพร้อมด้วยคนโดยสาร ต้อง
มีใบสำคัญการตรวจเครื่องและใบสำคัญความเรียบร้อยไปด้วย

มาตรา ๑๒ ห้ามมิให้ผู้ใดทำการเป็นผู้ประจำหน้าที่นอก
จากจะได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมาย
ต่างประเทศตามประเภทอากาศยาน

มาตรา ๑๓ ห้ามมิให้ผู้ใดนำวัตถุระเบิดไปหรือมาโดย
อากาศยาน นอกจากที่ยกเว้นไว้ในกฎกระทรวง

ห้ามมิให้นำยุทธภัณฑ์ตามกฎหมายควบคุมยุทธภัณฑ์ไป
โดยอากาศยาน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีหรือผู้
รักษาการแทน

มาตรา ๑๔ ห้ามมิให้ผู้ใดนำไปหรือมาหรือใช้ซึ่งเครื่อง
ถ่ายภาพชนิดใด ๆ ในอากาศยาน เว้นแต่ผู้นั้นจะได้รับ
อนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่

แต่ความในวรรคก่อนนี้ไม่ใช่บังคับแก่เครื่องถ่ายภาพซึ่ง
บรรจุเข้าหีบหรือห่อมิดชิดและได้ผนึกตราของพนักงานเจ้า
หน้าที่หรือเจ้าพนักงานของต่างประเทศไว้

มาตรา ๑๕ ห้ามมิให้ผู้ขับและผู้ควบคุมใช้สถานที่อื่น
นอกจากสนามบินอนุญาตเป็น ทิศขึ้นหรือ ลงของอากาศยาน
ตามปกติ

มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้ผู้ขับและผู้ควบคุม ขับ หรือ
อนุญาตให้ขับอากาศยานข้ามนครหรือเมือง นอกจากจะ
อยู่ในระยะสูงพอที่จะให้อากาศยานนั้นลงภายนอกนครหรือ
เมืองนั้นได้ในกรณีฉุกเฉิน แต่ต้องไม่ต่ำกว่าเจ็ดร้อยเมตร

มาตรา ๑๗ เว้นแต่จะได้รับ อนุญาตเป็นหนังสือจาก
พนักงานเจ้าหน้าที่ ห้ามมิให้ผู้ใด

(๑) ใช้อากาศยานบินผาดแผลงหรือแสดงอวดเหนือ
เขตต้นครเมืองบริเวณที่ตั้งของหมู่บ้าน หรือบริเวณที่กำลัง
มีการประชุมชน หรือ

(๒) ใช้อากาศยานบินในระยะต่ำหรือใกล้คน ผงสัตว์
หรือเคหะสถาน โดยน่ากลัวอันตรายหรือหวาดเสียวต่อ
ประชาชน หรือ

(๓) ใช้อากาศยานบินควงส่วน หมุนตัวหรือ หงาย
ท้อง ทำวงโค้ง หรือการบินใด ๆ ซึ่งเป็นการเสี่ยงอันตราย
อย่างมาก หรือ

(๔) ออกจากอากาศยาน เครื่องหนึ่ง ไปยัง อากาศยาน
อีกเครื่องหนึ่ง ขณะอยู่ในอากาศ พยายามออกจากอากาศยาน
นอกจากด้วยร่มชูชีพ หรือแสดงรอยไหม้ หรือการ
อื่นใดทำนองนี้

มาตรา ๑๘ ห้ามมิให้ผู้ใดทิ้งสิ่งใดลง จากอากาศยานขณะ
อยู่ในอากาศนอกจาก

(๑) น้ำและทรายอย่างละเอียดซึ่งไว้เป็นยับเฉา

(๒) ไปรษณีย์ภัณฑ์ตามที่อธิบดีทรงไปรษณีย์โทรเลข
อนุญาตให้ทิ้งได้

(๓) เครื่องเวชภัณฑ์ หรือสิ่งอื่น ๆ สำหรับใช้ในการ
บรรเทาทุกข์ซึ่ง ได้รับอนุญาตให้ทิ้งได้ โดยลำส่งทั่วไปหรือ
คำสั่งเฉพาะของพนักงานเจ้าหน้าที่

แต่สิ่งพิมพ์ซึ่งมีลักษณะเป็นใบปลิว ข้าวดอก ดอกไม้
หรือสิ่งอื่นใด เช่นนี้ถ้าได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากข้าหลวง
ประจำจังหวัดใดก่อนแล้ว จะทิ้งลงณที่ใดใน จังหวัดนั้น
ก็ได้

มาตรา ๑๙ อากาศยานขนส่งคนโดยสารต้องมีเวชภัณฑ์สำหรับปฐมพยาบาลไว้ในที่รับ ะหียบได้ง่าย เป็นปริมาณอย่างน้อยให้เพียงพอแก่จำนวนคนโดยสารครั้งหนึ่ง

มาตรา ๒๐ อากาศยานขนส่งคนโดยสารตั้งแต่สิบคนขึ้นไป ต้องมีเครื่องรับและส่งวิทยุตั้งทิ้งจะได้กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

หมวด ๒

การจดทะเบียนและใบอนุญาตสำหรับผู้ประจำหน้าที่

มาตรา ๒๑ ใบสำคัญการจดทะเบียนสนามบิน ให้ใช้ได้จนถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม แห่งปีที่ สามนับแต่ปีที่ออก

มาตรา ๒๒ เมื่อได้รับจดทะเบียนอากาศยานใดแล้ว ถ้าอากาศยานนั้นหักสายจนใช้การไม่ได้ หรือสูญหายจนพ้นกำหนดหกเดือนแล้ว หรือตกเป็นกรรมสิทธิ์ หรือตกอยู่ในความควบคุมครอบงำของบุคคลต้องห้ามตามมาตรา ๒๓ หรือโอนกรรมสิทธิ์เป็นของบุคคลอื่น ให้ถือว่าใบสำคัญการจดทะเบียนขาดอายุ และให้เจ้าของนำใบสำคัญส่งคืนแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันขาดอายุ

นเจ้ากรรมไต้ย่นควมครอบครองชั่วครั้งคราว ซึ่งอากาศ
สถานอันได้จดทะเบียนแล้ว ย่อมทำได้เมื่อเจ้าของได้รับ
อนุญาต เป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๒๓ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รับจดทะเบียนอากาศยานและออกใบสำคัญการจดทะเบียนให้ ในเมื่อ

(๑) ได้เสียค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดไว้แล้ว

(๒) ได้แสดงหลักฐานอันเป็นที่พอใจแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ว่าเจ้าของเป็นบุคคลสมบรูณ์ และไม่ต้องห้ามตาม
มาตรา ๒๒ ซึ่งบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติ

(๓) ได้แสดงใบสำคัญสมบรูณ์ดินอากาศตาม ความใน
บทที่ ๓

แต่ห้ามมิให้รับจดทะเบียนอากาศยานซึ่งเป็นของ

(๑) ผู้ไม่มีสัญชาติไทย

(๒) ห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทจำกัดหรือนิติบุคคลอื่นใด
อันผู้เป็นเจ้าของหรือเป็นหุ้นส่วนหรือ เป็น กรรมการ ร่วมอยู่
ด้วย หรือ ซึ่งการควบคุมครอบงำโดย ผลุทธิสัยเป็นของ
ผู้ไม่มีสัญชาติไทย

มาตรา ๒๔ พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้ออกใบอนุญาต
สำหรับผู้ประจำหน้าที่ เมื่อเป็นที่พอใจว่าผู้ขอใบอนุญาตมี

ลักษณะ กำหนดควร แก่หน้าที่นั้น ดัง ที่ กำหนด ไว้ใน กฎ
กระทรวง แต่ห้ามมิให้ออกใบอนุญาตนั้นให้แก่ผู้ไม่มี
สัญชาติไทย

ใบอนุญาตสำหรับผู้ประจำหน้าที่นั้น ให้ใช้ ได้จนถึงวันที่
๓๑ มีนาคม แห่งปี ที่ออก

หมวด ๓

ใบสำคัญต่าง ๆ ใบการบินอากาศ

มาตรา ๒๕ ใบสำคัญ สมควรยื่น ตกลง ให้ ได้ โดย ถึง
วันที่ ๓๑ มีนาคม แห่งปี ที่ออก

มาตรา ๒๖ อากาศยานขนส่ง และ เครื่องบิน แห่งอากาศ
ยานนั้น ต้อง ให้ ผู้ใด ยื่น และ ตั้ง โดย พนักงาน เจ้าหน้า ที่ ตรวจ
และ ถอด ปรับ ตาม ระยะเวลา อัน สมควร ซึ่ง ต้อง ยื่น แต่
ลักษณะ ของ อากาศยาน และ เครื่องบิน

เมื่อ ได้ ตรวจ และ ถอด ปรับ แล้ว ปรากฏ ว่า อากาศยาน
ยัง สมควร แก่ การ เติ น อากาศ และ เครื่องบิน ยัง ไร้ ภัย ร้อย
คือ ผู้ ทำ การ ตรวจ และ ถอด ปรับ ออก ใบ สำคัญ การ ตรวจ
ตาม แบบ ใน กฎ กระทรวง สอด รับ บัญชี ความ ต่ อ กัน จะ ยื่น
หนึ่ง ให้ ไว้ สำหรับ อากาศยาน อื่น จะ ยื่น หนึ่ง ซึ่ง ให้ เจ้าพนักงาน
เจ้าหน้าที่ ภายใน สิบ ห้า วัน นับ แต่ วัน ที่ ออก

มาตรา ๒๗ ก่อนที่การบิน ให้ผู้ขึ้นอากาศยานขนส่ง
ตรวจดูให้แน่ว่าอากาศยานนั้น มิได้เกินทุกมวลกว่าน้ำหนัก
บันทุกที่มุ่งไว้ในใบสำคัญสมรรถนะเดินอากาศและ สามารถ
เดินทางไปยังที่มุ่งได้ แล้วทำใบสำคัญความ เรียบร้อยขึ้นไว้
ตามแบบในกฎกระทรวง

หมวด ๔

การรับขนและความเสียหายเนื่องด้วยอากาศยาน

มาตรา ๒๘ ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่ง
และพาณิชย์ว่าด้วยการรับขนมาใช้บังคับ ในการรับขน โดย
อากาศยานเท่าที่ไม่แย้งหรือขัดแย้งกับแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๙ เจ้าของอากาศยานทุกชนิดต้องรับผิดชอบ
สำหรับความเสียหายที่เกิดขึ้นกับบุคคล หรือทรัพย์สิน โดยการ
ที่สิ่งหนึ่งสิ่งใดตกหรือถูกทิ้งจาก อากาศยานขณะอยู่ในอากาศ
เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตกนั้น มิใช่เกิดขึ้นเพราะเหตุสุดวิสัย

มาตรา ๓๐ เจ้าของอากาศยานทุกชนิดต้องรับผิดชอบ
สำหรับ ความเสียหายที่เกิดขึ้นกับบุคคล หรือทรัพย์สิน โดย
อากาศยานขึ้นลง หรือจอดอยู่บนบก หรือสถานที่
ซึ่งได้จัดไว้ โดยจะเพราะให้ชนหรือสัตว์ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่า

การนั้นได้เกิดขึ้นเพราะเหตุสุดวิสัยหรือเพราะความผิดของ
เจ้าหน้าที่แห่งสนามบินหรือแห่งสถานที่นั้น

เจ้าของอากาศยาน ทุก ขณะ นิต ต้อง รับ ผิด สำหรับ ความ
เสียหายที่เกิดขึ้นแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน โดยอากาศยานขึ้นจาก
หรือลงสู่สถานที่อื่น นอก จากที่ บัญ ญัติ ไว้ ใน วรรค ก่อน แม่
เพราะเหตุสุดวิสัย เว้นแต่เมื่อความเสียหายนั้นเกิดขึ้น
เพราะการกระทำโดย เจตนา ของ บุคคล ภายนอก หรือ เพราะ
ความผิดของผู้รับความเสียหายนั่นเอง

หมวด ๕

อำนาจตรวจ ยึดและหน่วงเหนี่ยว

มาตรา ๓๑ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเรียกตรวจ
ใบอนุญาตสำหรับผู้ประจำหน้าที่ หรือจะให้เจ้าของหรือ
ผู้ควบคุมอากาศยานนำใบสำคัญ ใบอนุญาตหรือสมุดปูมซึ่ง
พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือเจ้าพนักงานของต่างประเทศ ได้
ออกให้หรือมีรักษาไว้ตามความในพระราชบัญญัตินี้ ออกแสดง
ก็ได้ ใบกรณีที่น่าสงสัยว่ามีเหตุอันพึงจะพักใช้หรือเพิกถอน
ใบสำคัญหรือใบอนุญาตใด ให้มีอำนาจยึดใบสำคัญหรือ
ใบอนุญาตนั้นไว้เพื่อดำเนินการต่อไป

มาตรา ๓๒ เพื่อปฏิบัติกิจการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ

(๑) เข้าในสถานที่ใดๆ แห่งสนามบินอนุญาตในเวลาอันสมควร

(๒) เข้าในโรงงานหรือสถานที่ซึ่งเป็นที่สร้าง ประกอบ ซ่อม หรือตรวจและถอดปรับอากาศยาน หรือส่วนของอากาศยาน และตรวจสอบการเหล่านั้นตลอดถึงส่วนต่างๆ และแบบที่เกี่ยวกับส่วนเหล่านั้นในระหว่างเวลาทำงาน

(๓) ขึ้นตรวจและค้นอากาศยานซึ่งมีเหตุที่จะเชื่อว่า มีวัตถุต้องห้าม หรือ ของ ซึ่งได้นำ เข้าใน หรือ จะนำออกนอกราชอาณาจักร

(๔) ตรวจอากาศยานซึ่งมีใบสำคัญสมควรเดินอากาศแล้วเป็นครั้งคราวตามที่เห็นสมควร

(๕) เข้าตรวจสถานที่เก็บอากาศยาน

(๖) ยึดวัตถุต้องห้ามซึ่งมีเหตุสงสัยว่าได้ใช้หรือนำไปหรือมาโดยฝ่าฝืนบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๓ เมื่อผู้ใด ฝ่าฝืนบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ จะ หน่วง หนี้ยว การ ออก เค็ม ทาง ของ

อากาศยานไว้เท่าที่จำเป็น เพื่อทำการไต่สวนในเรื่องนั้น
ก็ได้

หมวด ๖

อากาศยานต่างประเทศ

มาตรา ๓๔ ถ้าอากาศยานต่างประเทศคงอยู่ในราชอาณาจักรเกินกว่าหนึ่งเดือน นับแต่วันที่อากาศยานนั้นเข้ามาถึงราชอาณาจักร ก่อนทำการบิน ให้ขอรับใบอนุญาตพิเศษตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

ใบอนุญาตพิเศษนี้ให้กำหนดอายุไว้แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ออก

อากาศยานต่างประเทศที่ได้ลงในราชอาณาจักรเป็นครั้งแรกแล้ว และบินไปลงณสนามบินอื่นในราชอาณาจักร ถ้าไม่มีใบสำคัญสมควรเดินอากาศ ใบอนุญาตสำหรับผู้ประจำหน้าที่ และสมุดปฐม ซึ่งได้รับมาจากเจ้าพนักงานของต่างประเทศติดไปด้วย หรือมิได้นำเอกสารเหล่านี้ออกให้ตรวจเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่เรียกร้องก่อนทำการบินต่อไป ให้ขอรับใบอนุญาตพิเศษตามความในวรรคก่อน

มาตรา ๓๕ ห้ามมิให้อากาศยาน ทหาร ต่างประเทศ บินเหนือหรือลงในราชอาณาจักร เว้นแต่จะได้รับเชิญหรืออนุญาตเป็นหนังสือจากรัฐมนตรีหรือผู้รักษากฎหมายแทน

มาตรา ๓๖ ห้ามมิให้อากาศยานต่างประเทศบินเหนือราชอาณาจักร เว้นแต่จะมีสิทธิตามอนุสัญญาระหว่างประเทศ หรือข้อตกลงในการเดินอากาศอันรัฐบาลสยามเป็นภาคี หรือได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากรัฐมนตรีหรือผู้รักษากฎหมายแทนโดยฉะเพาะและชั่วคราว

หมวด ๗

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๗ ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งมาตรา ๗, ๑๐, ๑๑, ๑๒, ๑๕ หรือ ๑๖ หรือกฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๓๘ ผู้ควบคุมอากาศยานใดฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งมาตรา ๘ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๓๙ เจ้าของหรือผู้ควบคุมอากาศยานใดฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งมาตรา ๑๘ หรือ ๒๐ มีความผิดต้องระวางโทษ

ปรับไม่เกินสองร้อยบาท หรือ จำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือ ทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๔๐ ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งมาตรา ๓๓, ๓๔, ๓๗ หรือ ๓๘ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือ จำคุกไม่เกินหกเดือน หรือ ทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๔๑ ผู้ใดซึ่งเป็นผู้ควบคุมอากาศยานต่างประเทศ ฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งมาตรา ๓๔ หรือ ๓๖ หรือ ผู้ใดซึ่งเป็นผู้ควบคุมอากาศยานทหารต่างประเทศ ฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งมาตรา ๓๕ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท หรือ จำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือ ทั้งปรับทั้งจำ

หมวด ๘

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๒ สนามบินซึ่งได้จัดตั้งหรือมีอยู่โดยได้รับอนุญาตก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ต้องขอจดทะเบียนภายในระยะเวลาซึ่งรัฐมนตรีจะได้ประกาศ กำหนดไว้ใน ราชกิจจานุเบกษา

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

(ตามบทคัดณะรัฐมนตรี)

สินธุสงครามชัย

รัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

๑. ใบสำคัญการจดทะเบียนอากาศยาน	๒๐	บาท
๒. ใบอนุญาตสำหรับผู้ประจำหน้าที่	๒๐	,,
๓. การต่ออายุใบอนุญาตสำหรับผู้ประจำหน้าที่ ๕		,,
๔. การต่ออายุใบอนุญาตสำหรับผู้ประจำ หน้าที่ซึ่งมีการทดลองด้วย	๒๐	,,
๕. ใบสำคัญสมควรเดินอากาศสำหรับ อากาศยานต้นแบบ	๕๐๐	,,
๖. ใบสำคัญสมควรเดินอากาศสำหรับ อากาศยานอื่น	๑๐๐	,,
๗. การต่ออายุใบสำคัญสมควรเดินอากาศ	๒๐	,,
๘. ใบสำคัญการจดทะเบียนสนามบิน	๓๐	,,
๙. การต่ออายุใบสำคัญการจดทะเบียน สนามบิน	๑๐	,,
๑๐. ใบอนุญาตพิเศษ	๒๐๐	,,
๑๑. ใบแทนใบอนุญาตหรือใบสำคัญ	๑	,,
๑๒. ค่าขึ้นลงของอากาศยานครั้งละ	๕๐	,,
๑๓. ค่าที่เก็บอากาศยานวันละ	๕๐	,,